

رجب جون بهارون

(نفل روزن جون برکتون)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رَجَبِ جُونِ بَهَارُونِ ۽ نَفْلِ رُوزَنِ جُونِ بَرَكْتُونِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَىٰ آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَىٰ آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتكافِ جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيت ڪري وٺندا ڪيو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرُودِ شَرِيفِ جِي فَضِيلَتِ

حضرت سَيِّدُنَا أَبُو دُرْدَاءِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ كَانَ رَوَايَتِ آهِي تَهْ مَنِي مَنِي آقَا، مَكِّي مَدَنِي مُصْطَفِي صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جَنْ إِرْشَادِ فَرْمَايُو: جِيڪو شَخْصٌ صَبَحَ ۽ شَامَ مَوْنِ تِي ڏَهْ ڏَهْ پِيرَا دُرُودِ شَرِيفِ پڙهندو، قِيَامَتِ جِي ڏِينَهَن مَنَهِنَجِي شَفَاعَتِ اَنْ كِي ضَرُورَ مَلْنَدِي. (الترغيب والترهيب، ڪتاب النوافل، الترغيب في آياتِ وَاذْكَار... الخ، 312/1، حديث: 991)

چاره بے چار گال پر هون دُرودِ صَدِ هَرَارِ

بے ڪسون ڪے حامی و غمخوار پر لاکھوں سلام

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان

سنيون سنيون نيتون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ ﷺ: **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْكَ وَاللَّهُ وَسَلَّمَ:**

نِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ

يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.¹

۱ ۾ مدني ڪل: 1 بغير سني نيت جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو

2 جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي انتهائي توجه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ
لڳائي ويهڻ بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو گوڏا ڀڃي
ويهندس ❁ ضرورت طور سوڙهو ٿي سرڪي پين جي لاءِ جاءِ ڪشاده
ڪندس ❁ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان
بچندس ❁ **صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! اُذْكُرُوا اللَّهَ تُوْبُوا اِلَيْهِ!** وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽
صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي (يعني دلداري) جي لاءِ بلند آواز سان جواب
ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش
ڪندس.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

¹ (المعجم الكبير للطبراني، باب السين، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

بيان ڪرڻ جون نيتون

مان به نيت ڪيان ٿو ❁ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❁ ڏسي بيان ڪندس ❁ سيپاري 14 سورة النحل آيت نمبر 125: **أُدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ** ”ترجمو ڪنز الايمان: پنهنجي رب جي وات جي طرف سڌ پڪي سمجھ ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةٌ 1** يعني ”منهنجي طرفان پهچايو جيتوڻيڪ هڪ آيت ئي هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❁ نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❁ شعر پڙهڻ، عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجُّه رکندس يعني پنهنجي علميت جو ڏاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان بچندس ❁ مدني قافلي، مدني انعامات ۽ ٻين علائقائي دوره براءِ نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❁ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان بچندس ❁ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامڪان نگاهون جهڪائي رکندس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

رَجَب جو احترام ۽ ان جو انعام

شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي **وَأَمَّا بَرَكَاتُهُ الْعَالِيَةِ** پنهنجي مشهور زمانه تاليف فيضانِ سنت (جلد اول) جي صفحي 1355 تي هڪ حڪايت لکن ٿا:

1...بخاري، ڪتاب احاديث الانبياء، باب ما ذكر عن بني اسرائيل، 462/2، حديث: 3461

منقول آهي: حضرت سيدنا عيسى روح الله **عَلَيْهِ السَّلَام** جي دؤر جو واقعو آهي ته هڪ شخص ڪافي عرصي کان ڪنهن عورت تي عاشق هيو. هڪ ڀيري ان پنهنجي معشوقه کي قابو ڪيو. ماڻهن جي هلچل کان ان اندازو لڳايو ته ماڻهو چنڊ ڏسي رهيا آهن. ان عورت کان پڇيو: ماڻهو ڪهڙي مهيني جو چنڊ ڏسي رهيا آهن؟ ان چيو: رجب جو. اهو شخص جيتوڻيڪ ڪافر هيو پر رجب شريف جو نالو ٻڌندي ئي تعظيم خاطر هڪدم الڳ ٿي ويو ۽ زنا کان مڙي ويو. حضرت سيدنا عيسى روح الله **عَلَيْهِ السَّلَام** کي حڪم ٿيو ته اسان جي فلاڻي بانهي جي زيارت لاءِ وڃو. پاڻ **عَلَيْهِ السَّلَام** تشریف کڻي ويا ۽ الله **عَزَّوَجَلَّ** جو حڪم ۽ پنهنجي تشریف آوريءَ جو سبب ارشاد فرمائون. اهو ٻڌندي ئي ان جي دل اسلام جي نور سان منور ٿي ۽ ان هڪدم اسلام قبول ڪري ورتو. (فيضان سنت جلد اول، ص 1355)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلِّي اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! اوهان ڏنو رجب جون بهارون! رَجَبُ الْمُرَجَّبِ جي تعظيم جي ڪري جڏهن هڪ غير مسلم کي ايمان جي دولت نصيب ٿي وئي ته ٿورو سوچيو ته مسلمان ٿي انهي مهيني جي تعظيم ڪندي ان ۾ گناهه نه ڪري ڪوڙ، غيبت، چغلي، ڌوڪو، وعده خلافي وغيره وغيره گناهن کان وس آهر بچڻ جي ڪوشش ڪري ۽ سڄو مهينو عبادت ۽ رياضت ۾ گذاري، نمازن جي پابندي ڪري، اشراق ۽ چاشت جا نفل پڙهي، تَهَجُّد نماز ادا ڪري، انهي مهيني جا نفلي روزا پڻ رکي، رات جو قيام ۽ تلاوتِ قرآن به ڪري اهڙو شخص الله جي طرفان ڪهڙن ڪهڙن انعامن ۽ نوازشن جو حقدار ٿيندو! بهرحال اسان کي گهرجي ته جڏهن به اهو برڪت

پريو مهينو اچي ته انهي ۾ خوب خوب عبادت ۽ رياضت ڪيون ته جيئن الله جي رحمتن ۽ برڪتن سان مالا مال ٿيون.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّيَ اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

رجب جا مختلف نالا ۽ معنائون

شيخ طريقت، امير اهل سنت وَأَمَّتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةَ پنهنجي رسالي ”ڪفن جي واپسي ۽ رجب المرجب جون بهارون“ جي صفحي 2 تي ارشاد فرمائين ٿا:

”مكاشفة القلوب“ ۾ آهي: ”رجب“ دراصل تَرْجِيْب مان نڪتل آهي، ان جي معنيٰ آهي: ”تَعْظِيم ڪرڻ“ ان کي الْأَصْبَ (يعني تيز وهڪرو) به چوندا آهن ان لاءِ جو هن مبارڪ مهيني ۾ توبه ڪرڻ وارن تي رحمت (جي درياءَ) جو وهڪرو تيز ٿي ويندو آهي ۽ عبادت ڪرڻ وارن تي قبوليت جي انوار جو فيضان ٿيندو آهي. ان کي الْأَصْرَ (يعني ٻوڙو) به چوندا آهن چوٽه ان ۾ جنگ ۽ جدل جو آواز بلڪل ٻڌڻ ۾ ناهي ايندو. (مكاشفة القلوب ص 301 دار الكتب العلمية بيروت) ”غنية الطالبين“ ۾ آهي ته هن مهيني کي ”شهر رَجْم“ به چوندا آهن چوٽه هن ۾ شيطانن کي رَجْم يعني پٿر هنيا ويندا آهن ته جيئن اهي مسلمانن کي ايذاء نه ڏين. هن مهيني کي أَصْرَ (يعني ٻوڙو) به چوندا آهن چوٽه هن مهيني ۾ ڪنهن قوم تي الله تعاليٰ جي عذاب نازل ٿيڻ جي باري ۾ نه ٻڌو ويو آهي، ته الله تعاليٰ گذريل امتن کي هر مهيني ۾ عذاب ڏنو، ۽ هن مهيني ۾ ڪنهن قوم کي عذاب نه ڏنو. (غنية الطالبين ج 1 ص 319، 320)

حُرْمَتِ وَا رَا 4 مَهِينَا

رَجَبُ الثُّرَجَبِ بَهْ اَنُهِن چئِن مَهِينِن مَان هَڪ آهِي جِنُهِن جِي حُرْمَتِ ۽ عَظْمَتِ جُو بِيَانِ قَرَانِ شَرِيفِ ۾ ڪِيُو وِيُو آهِي جِيئِن سُوْرَةُ التَّوْبَةِ جِي آيْتِ نَمْبِرِ 36 ۾ اَنُهِن مَهِينِن جِي حُرْمَتِ جِي بَارِي ۾ اَرشَادِ تَئِي تُو.

ترجمو ڪنزالايمان: بيشڪ مهينن جي ڳڻپ الله عَزَّوَجَلَّ جي ويجهو پارهن مهينا آهي الله جي ڪتاب ۾، جڏهن ڪان ان آسمان ۽ زمين بڻايا انهن مان چار حرمت وارا آهن، هي ستو دين آهي

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ

(پ 10 التوبة 36)

مُفَسِّرِ شَهِيرِ حَكِيمِ الْأُمَّتِ مُفْتِيِ أَحْمَدِ يَارِ خَانَ عَلَيْهِ رَحْمَةُ الْعَالَمِينَ اَنُهِي آيْتِ سَبْغُورِي تَحْتِ فَرْمَائِنِ تَا: (حُرْمَتِ وَا رَا مَهِينَا چَار آهِن) تِي تَه ڪَڏجِي اچِن تَا (يعني) ذُو الْقَعْدَةِ، ذُو الْحِجَّةِ، مُحَرَّمٌ ۽ هَڪ الڳ آهِي يعني رَجَبُ، اَهِي چَار ئِي مَهِينَا اسْلَامِ ڪَان اڳ ۾ بَه اَحْتِرَامِ وَا رَا سَمَجْهِيَا وَيِنْدَا هِئَا، (مَزِيْدِ فَرْمَائِنِ تَا) اَنُهِن جُو اَحْتِرَامِ اِجَا بَه باقِي آهِي اَنُهِن ۾ عِبَادَتُونِ ڪِيُونِ وِجِنِ، ڪَنَاهِنِ ڪَانِ بَچِيُو وِجِي، اَنُهِي مَان مَعْلُومِ تِيُو تَه سَمُورَا مَهِينَا، سِڀ ئِي ذِينُهِنِ، تَمَامِ جَمَاعَتُونِ، دَرَجِي ۾ بَرَابِرِ نَه آهِن تَه اِنْسَانِ پاڻ ۾ بَرَابِرِ ڪِيئِن تِي سَگُهِن تَا.

(تفسير خزائن العرفان، ص 306 ملخصاً)

منا مٿا اسلامي پاڻرو! واقعي غور جهڙي ڳالهه آهي ته جڏهن مهينا پاڻ ۾ مرتبي ۽ مقام جي لحاظ کان برابر نه آهن ته سڀئي انسان برابر ڪيئن ٿي سگهن ٿا؟ يقيناً الله جا سڀئي ولين ۽ نبين کي رب تعاليٰ جي بارگاهه ۾ هڪ خاص مقام ۽ مرتبو حاصل هوندو آهي، جنهن سبب اهي پاڪ هستيون

عام انسانن کان افضل هوندا آهن، ۽ اهو به معلوم ٿيو ته اهي مهينا اسلام کان اڳ ۾ به احترام وارا هئا، ۽ اسلام به انهن مهينن جي احترام کي باقي رکيو بلڪ ان جي احترام کي وڌيڪ ڪيو آهي ۽ انهن مهينن ۾ حُصُوصِيَت سان گناهن کان پري رهڻ جو حڪم ڏنو آهي جيئن ارشاد ٿئي ٿو:

ترجمو ڪنز الایمان: ته هنن مهينن ۾ پنهنجي جان تي ظلم نه ڪريو

فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ

يعني هتي اهو ٻڌايو ويو ته انهن مهينن جي عزت انهي طرح ڪريو ۽ انهن کي احترام لائق ائين ٺاهيو جو خصوصيت سان انهن چئن مهينن ۾ گناهه نه ڪريو جو انهن ۾ گناهه ڪرڻ پنهنجي مٿان ظلم آهي يا پاڻ ۾ هڪ ٻئي تي ظلم نه ڪريو. (نورالعرفان ص 306) انهي ڪري اسان کي ڪپي ته ان مبارڪ مهيني جي اچڻ تي اسان پنهنجي نيڪين ۾ اضافو ڪيون، عبادت ۽ رياضت ۾ مصروف ٿيون، گناهن کان ناتو توڙي پنهنجي رب سان ناتو ڳنڍيون، ڪوڙ، غيبت، چُغلي، وَعْدَه خِلافي، گار گند، وَالِدِين جي نافرمانِي، مُسلمانن جي دِل آزاري، رشتيدارن سان قَطْع تَعَلُّقي، فلمن ڊرامن ۽ هر گناهه کان بچندي اڳوڻن گناهن کان سڄي توبه ڪيون، ۽ آئنده گناهه نه ڪرڻ جو پڪو ارادو ڪيون ۽ نماز ۽ ٻين احڪامن جي پابندي ڪرڻ سان گڏوگڏ نفل ۽ مستحبن کي به ادا ڪرڻ جي ڪوشش ڪريون.

گناهن تي جرئت مند مسلمان

منا منا اسلامي پائرو! افسوس! حالات سترڻ بدران روزانو بگڙجندا پيا وڃن، في زماني مسلمانن جي ڪردار جي بدحالي ۽ انهن جي اخلاق جي

پستي ڪنهن کان لڪل ناهي، گناهن جا ذريعا ايتري قدر عام ٿي چڪا آهن جو هر ڪينل قدم انسان کي چاهيندي ناپاهيندي ڪنهن نه ڪنهن گناه جي طرف کڻي پيو وڃي، هاڻ ڪجهه عرصو اڳ جي ڳالهه آهي ماڻهو ريڊيو تي گانا ۽ ڊراما ٻڌندا هئا، پوءِ وري ٿي وي ايجاد ٿي ته آواز سان گڏ تصوير پڻ نظر اچڻ لڳي پر ان ۾ اها گهٽتائي هئي ته ان ۾ جيڪو ڏيکاريو ويندو هو.

رڳو اهو ڏسي سگهندا هياسين، پنهنجي مرضي کي ڪو دخل نه هو پر وي. سي. آر جي ايجاد کان اها ڪمي به پوري ٿي وئي پوءِ لاڳيتو ڊش انٽينا، ڪيبل حيا سوز مناظر ڏسڻ جي سوين موقعا فراهم ڪري گناهن جي رفتار ۾ وڌيڪ تيزي پيدا ڪري ڇڏي پر هر وقت فلمون ڊراما ۽ گانا باجا ٻڌڻ ۽ ڏسڻ وارن کي هڪ جڳهه تي ڄمي ويهڻو پوندو هو چوٽه ٿي وي وڏي هوندي آهي هروقت ان کي گڏ رکڻ ممڪن نه هو انهي ڪري MP4،MP3 ۽ موبائل فون جهڙا ننڍا اليڪٽرونڪ آلات بلڪ موبائل ۾ موجود انٽرنيٽ جي تمام تر سهولتن گناه ڪرڻ واري راه ۾ درپيش سڀني رڪاوٽن کي دور ڪري ڇڏيو ۽ اهڙي طرح معاشري جا بي شمار افراد انهن شين جي فضول استعمال جي ذريعي گناهن جي گهرائي ۾ ڦاسندا پيا وڃن ۽ وڌيڪ افسوس اهو ته ڏينهن ۾ خبر ناهي ڪيترا گناه ڪندا آهيون پر توبه ۽ شرمساري ته پري جي ڳالهه رهي ان جو احساس به ناهي ٿيندو.

اڄ فلمون ڊراما ڏسي، گانا باجا ٻڌي ڪوڙ، غيبت، تهمت، چُغلي، وعده خلافي، بدگماني ۽ گارگند جهڙن گناهن ۾ ڦاسي والدين جي نافرمانِي مسلمانن جي حق تلفي ۽ دل آزاري، چوري، ڏاڙن، قتل غارت گري ۽ شراب نوشي جهڙن ڪبيره گناهن ۾ پئجي ڪنهن جو مٿو شرم وچان جهڪي ٿو؟ ڪير آهي جيڪو انهن گناهن ۾ مبتلا ٿي افسوس ڪندي نظر ايندو آهي؟

ڪير آهي جيڪو نمازون قضا ٿيڻ تي ندامت جا لڙڪ وهائي ٿو؟ اڄڪلهه ته عام طور تي نمازي نظر اچڻ وارا به فجر جي نماز ۾ سستي ڪندا آهن ۽ ان تي افسوس به ناهي ٿيندو، انهي جي ابتڙ جيڪڏهن (9:00) بجي آفيس پهچڻو آهي ته ساڌي اٺ (8:30) بجي اک کلي ته فڪر سبب پريشان ٿيندا آهيون ته ڪڏهن ناشتو ڪندس، ڪڏهن تيار ٿيندس ۽ ڪڏهن دفتر ۾ پهچندس انهي ته بس ناهي بلڪ گهروارن کي به دڙڪا به ڏيندا آهيون ته جلدي ڇو نه اٿاريو؟

آفيس جي ليٽ اٿڻ تي افسوس ٿيندو آهي پر فجر ۾ اک نه کليل تي ڪا شرمندگي ناهي ٿيندي، ليٽ ٿيڻ جي صورت ۾ پگهار ڪٽجڻ جو خوف هوندو آهي پر فجر جي نماز نه پڙهڻ سبب جيڪو دردناڪ عذاب ٿي سگهي ٿو ان جو ڪو خوف ناهي، اڄ جو نوجوان سون جي چين ۽ مختلف ڌاتن جون منڊيون، ڪنن ۾ واليون اهڙو لباس جيڪو بي پردگي جو باعث بڻجي ۽ ڪپڙا پائي عورتن جيان وڏا وار رکڻ ۾ فخر محسوس ڪري ٿو، پيءُ پنهنجي بي پرده فيشن زده چوڪري کي ڏسي فخر ڪري ٿو مگڻيءَ ۾ چوڪرو چوڪري جو هٿ جهلي ان کي منگڻي جي منڊي پارائي ڪيئي ناجائز ۽ حرام ڪمن جو مظاهرو ٿئي ٿو ته ماڻهو خوشي ۾ آبي کان ٻاهر هوندا آهن،

اهڙي طرح رسول الله جي مبارڪ سنت ڏاڙهي ڪٽائڻ ۽ مغربي فيشن جي مطابق لباس اپنائڻ تي به فخر ڪيو ويندو آهي مطلب ته اهڙا ڪافي ڪم آهن جيڪي شرعاً ناجائز و حرام ۽ جهڻم ۾ وٺي وڃڻ وارا ڪم آهن پر بدقسمتي سان اڄ جو مسلمان الله ۽ ان جي پياري رسول جي منع ڪرڻ باوجود انهن ڪمن کي فخر به انداز سان نه صرف پاڻ ڪري ٿو بلڪ انهن تي وڏائي به ڪري ٿو، ٻئي طرف انهن جي تشهير پڻ ڪري ٿو، هاڻي نوبت ايستائين پهتي جو جيڪڏهن ڪو شخص مدني ماحول جي بدولت ڪو

نيڪ ڪم ڪرڻ چاهي، مثال طور ڪا اسلامي پيڻ شرعي پردو ڪرڻ چاهي ته يا ڪو اسلامي پاء سنت جي مطابق ڏاڙهي رکڻ چاهي ته ان جي راه ۾ رڪاوٽون وڌيون وينديون آهن ۽ ان تي طنز ۽ مذاق جا تير وسايا ويندا آهن.

اے خاصہ خاصانِ رُسل وقتِ دُعا ہے

اُمتِ پي ٿي آڪے عجب وقت پڙا ہے

گناه تي گناه! آخر ڇو؟

منا منا اسلامي ڀائرو! ذرا سوچيو! ائين ڇو آهي؟ اسان گناهن جي گهرائي ۾ غرق ٿيندا پيا وڃون، پر اسان کي ڪا فڪر ناهي؟ ڏينهن رات گناهن ۾ مصروف آهيون پر اسان کي گهٻراهت ناهي ٿيندي، آخر ائين ڇو آهي؟ ڪٿي ائين ته ناهي ته اسان گناه ڪندي ڪندي گناهن جا ايترا ته عادي ٿي ويا آهيون جو گناهن کان پوءِ ڪوئي احساس ناهي رهيو. ياد رکو! بعض بزرگن رَحْمَهُمُ اللهُ الْبَرِّينَ جن فرمايو آهي بيشڪ گناه ڪرڻ سان دل ڪاري ٿي ويندي آهي ۽ دل جي سختي جي نشاني اها آهي ته گناهن تي گهٻراهت ناهي ٿيندي يعني عبادت جي لاءِ موقعو ناهي ملندو، نصيحت جو فائدو ناهي ٿيندو (يعني نصيحت ۽ بيان ٻڌي دل تي اثر ناهي ٿيندو)

(غيبت جون تباه ڪاريون، ص 429)

رسولِ اڪرم، نورمُجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان معظم آهي: ”جڏهن ڪو ٻانهو گناه ڪندو آهي ته ان جي دل تي هڪ ڪارو نڪتو لڳندو آهي پر جڏهن اهو الله تعاليٰ سان بخشش طلب ڪندو آهي ۽ توبه ڪندو آهي ته ان جي دل صاف ڪئي ويندي آهي ۽ جيڪڏهن اهو (توبه ڪرڻ بدران) گناه

ڪندو آهي ته ڪاراڻ وڌي ويندي آهي ايستائين جو ان جي دل سڄي ڪاري
ٿي ويندي آهي“ (1).

دماغ ۾ مرے ايليس چها گيا يار ت!	مُحِيٽِ دل ۾ ٻه اها ئي نفسِ اماره
حقيقت توبه ڪا ڪر دے شرفِ عطا يار ت!	میں ڪر ڪے توبه پلٽ ڪر گناه ڪر تا هوں
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ	صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!
أَسْتَغْفِرُ اللهَ	تُؤْبُوْا اِلَى اللهِ
صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ	صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

رَجَبِ اللهُ عَزَّوَجَلَّ جو مهينو آهي

حضرت سيدنا انس رضی اللہ تعالیٰ عنہ کان مروی آهي ته رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

جن فرمایو: خَيْرَةُ اللهِ مِنَ الشُّهُورِ شَهْرُ رَجَبٍ وَهُوَ شَهْرُ اللهِ يَعْنِي اللهُ عَزَّوَجَلَّ جِي
پسنديده مهينن ۾ رجب جو مهينو آهي اهو الله جو مهينو آهي.

مَنْ عَظَّمَ شَهْرَ رَجَبٍ فَقَدْ عَظَّمَ أَمْرَ اللهِ جَنَّهُن اللهُ عَزَّوَجَلَّ جِي مهيني رَجَبُ الْمُرَجَّبِ

جِي تَعْظِيمِ ڪئي، ان الله عَزَّوَجَلَّ جِي حڪم جِي تَعْظِيمِ ڪئي. وَمَنْ عَظَّمَ

أَمْرَ اللهِ أَدْخَلَهُ جَنَّاتِ النَّعِيمِ وَأَوْجَبَ لَهُ رِضْوَانَهُ الْأَكْبَرَ ۽ جَنَّهُن خُدا تعاليٰ جِي
حڪم جِي تَعْظِيمِ ڪئي اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان ڪي نعمتن وارن باغن ۾ داخل ڪندو
۽ ان جي لاءِ پنهنجي وڏي رضا واجب ڪندو.

(شعب الايمان: 374/3، حديث 3813)

¹ ترمذی، ڪتاب التفسير، باب ومن سورة ويل للمطففين، 5/ 20، حديث: 3345

منا منا اسلامي ڀائرو! يقيناً هن حديث شريف ۾ رَجَبُ الْمُرَجَّبِ جي زبردست شان ۽ عظمت جي خبر پوي ٿي ۽ اها ائين ته سمورا مهينا الله جا آهن ۽ سڀني کي ان پيدا ڪيو آهي پر خُصُوصِيَت سان رجب جي باري ۾ فرمايو ويو ته رَجَبُ الْمُرَجَّبِ، اللهُ عَزَّوَجَلَّ جو مهينو آهي، ۽ حديث شريف ۾ اهو به فرمايو ويو ته جنهن هن مهيني جي تعظيم ڪئي الله ان کي نعمتن وارا باغ عطا فرمائيندو ۽ ان سان راضي ٿي ويندو، يقيناً اسان مان هر هڪ جي خواهش هوندي ته الله عَزَّوَجَلَّ اسان کان راضي ٿي وڃي ۽ هر ڪو اهو چاهيندو آهي ته اهو عذاب کان نجات حاصل ڪري، جنت ۾ داخل ٿئي، ته انهي خواهش کي پورو ڪرڻ جي سببن مان هڪ سبب رجب جي تعظيم ڪرڻ به آهي،

اسان کي گهرجي ته هن مهيني جي تعظيم ڪيون، ائين جو هن کي عبادت ۽ رياضت سان گذاريون، هن ۾ پنهنجي پاڻ کي گناهن کان بچايون ۽ نيڪين جي خوب ڪثرت ڪري هن مهيني ۾ عبادت جو ٻج پوکيون، تلاوتِ قرآن ڪيون، نفل پڙهون، اشراق و چاشت ۽ اوابين جا نفل ادا ڪيون، جيترا ٿي سگهن روزا رکون ۽ علم دين حاصل ڪرڻ جي نيت سان مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتابن جو مطالعو ڪيون وغيره، پر افسوس ماڻهن جو هڪ وڏو تعداد اهڙو به آهي جيڪو انهي مقدس مهيني جي ڪا پرواهه ناهي ڪندو، انهيءَ مبارڪ مهيني ۾ عبادت ۽ رياضت ته پري رهي ان کي اها به خبر ناهي هوندي ته اهو مهينو ڪڏهن آيو ۽ ڪڏهن ويو، انهن کي اندازو ئي ناهي هوندو ته اهو به ڪو قابلِ احترام مهينو آهي، اهو ئي سبب آهي ماڻهو پنهنجي زندگي جي ٻين ڏينهن جيان هن کي به غفلت ۽ سستي ۾ گذاريندا آهن، ۽ شايد ان جو سبب اهو به آهي جو عام

طور ماڻهن کي اهڙو سنو ماحول ميسر ناهي هوندو جو گناهن کان بچڻ سان گڏوگڏ نيڪيون ڪرڻ ۽ انهن مبارڪن مهينن جي استقبال ۽ ان جي تعظيم جو ذهن ڏنو ويندو هجي.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ۾ نه رڳو انهن مقدس مهينن جي تعظيم جو ذهن ڏنو ويندو آهي بلڪ انهي تي عمل به ڪرائڻ جي به ترغيب ڏياري ويندي آهي، انهي ڪري اسان سڀ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي وڃون ته نيڪيون ڪرڻ ۽ گناهن کان بچڻ ۽ انهن مقدس مهينن جي تعظيم ڪرڻ اسان جي لاءِ آسان ٿي ويندي، يقين ڪريو نيڪ بڻجڻ، گناهن کان بچڻ ۽ ايمان جي حفاظت جي لاءِ في زماني دعوتِ اسلامي جو ماحول ڪنهن نعمت کان گهٽ ناهي،

اسان کي گهرجي ته نه رڳو اسان پاڻ انهي مدني ماحول سان وابسته رهون بلڪ ٻين کي به انهي مدني ماحول سان وابسته ٿيڻ جي ترغيب ڏيون، ياد رکو! اوهان جي **نيڪي جي دعوت** سان صرف هڪ شخص به عشق رسول جو جام پي ڪري، راهِ هدايت حاصل ڪئي ۽ ان کي **دعوتِ اسلامي** جو مدني ماحول پسند اچي ويو، اهو سنت جي راهه تي اچي ويو، نمازن جي لذت ملي وئي پنهنجو پاڻ کي نيڪ ٻانهو بڻائڻ ۾ ڪامياب ٿي ويو ته **اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** اوهان جو به ٻيڙو پار ٿي ويندو.

هڪ روايت ۾ آهي: نبي حاشر، رسول صابر و شاکر، محبوب ربِ قادر **صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** حضرت سيدنا عليّ المُرْتَضِي شير خدا **كَرَّمَ اللّٰهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيم** کي ارشاد فرمايو: اي علي! **اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ** توهان جي ذريعي ڪنهن شخص

ڪي سڌي راهه تي وٺي اچي ته هي توهان جي لاءِ ان تمام شين کان افضل آهي جنهن تي سج اڀرندو آهي. (يعني دنيا جي سڀني شين کان بهتر آهي). (المعجم الكبير للطبراني ج 1 ص 332 حديث 994) (المُعْجَمُ الْكَبِيرُ لِلطَّبْرَانِيِّ ج 1 ص 332 حديث 994 از نيڪي کي دعوت 304)

رڀڻن بھلائي کي راهون ۾ گامزن ھردم
ڪرم سے نيڪي کي دعوت کا خوب جذبہ دے

ڪريں نہ رُخ مرے پاؤں گناہ کا يارِ ت!
دو ڏھوم سنّتِ محبوب کي مڃا يارِ ت!

(وسائل بخشش، ص 77)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

احاديثِ مُبَارَكِ ۽ رَجَبِ جَانِضَائِلِ

منامنا اسلامي ڀائرو! اچو ”رَجَب“ جي ٽن اڪرن جي نسبت سان رجب جي فضيلتن تي مُشْتَمِلَ تي حديث سڳوريون ٻڌون ٿا:

1. پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن هڪ پيري صحابه ڪرام رَضَوُا اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ کي اڙشاد فرمايو: توهان تي لازم آهي ته رجب جي مهيني جون راتيون قيام ۾ گذاريو ۽ ان جا ڏينهن روزي جي حالت ۾ گذاريو ۽ جيڪو شخص هن مهيني جي ڪنهن ڏينهن پنجاه رڪعتون نماز پڙهي، اهڙي طرح جو هر رڪعت ۾ وس آهر قرآن شريف جي تلاوت ڪري ته الله تعاليٰ ان شخص کي ان جي وارن ۽ رڙون (يعني جسم جي وار وار) جي برابر نيڪيون عطا ڪندو. (تاريخ دمشق، 43/ 291، ذڪر علي بن يعقوب بن يوسف بن عمران البلاذري)

2. هڪ پيري پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ رَجَبِ جِي مهيني ۾ جُمُعي جو

خطبو ڏيندي ارشاد فرمايو: اي انسانو! بيشڪ اوهان وٽ عظيم مهينو اچڻ وارو آهي، هن مهيني ۾ نيڪين جو اجر ڀيڻو ٿي ويندو آهي، هن ۾ دعائون قبول ٿينديون آهن، هن ۾ مشڪلاتون حل ٿينديون آهن ۽ هن مهيني ۾ مؤمن جي دعا رد ناهي ٿيندي، بس هن مهيني ۾ جيڪو شخص ڪو ڀلائي جو ڪم ڪندو ته ان کي ڪيئي ڀيرا وڌيڪ اجر ڏنو ويندو آهي. (تاريخ دمشق، 43/ 291، ذڪر علي بن يعقوب بن يوسف بن عمران البلاذري)

3. سرڪارِ مدينه، راحتِ قلب و سينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ شفاعتِ نشان آهي: رَجَب جي مهيني ۾ استغفار جي ڪثرت ڪريو، بيشڪ هن جي هر گهڙي ۾ ڪيترن ئي ماڻهن کي الله عَزَّوَجَلَّ باه کان چوٽڪارو عطا ڪندو آهي. (ڪنز العمال، ج 1، حصه اول، ص 243، ڪتاب الاذڪار، الفصل الاول في الاستغفار، حديث: 2098)

منا مناسلامي پائرو! ڏنو اوهان حديث شريفن ۾ هن مهيني جا ڪيترا نه عظيم فضائل بيان ڪيا ويا آهن، خاص ڪري پهرين حديث اسان کي هڪ زبردست مدني سوچ عطا ڪري ٿي ۽ اها هي ته پياري آقا، مڪي مدني مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن رَجَبُ المُرَجَّب جي راتين ۾ خوب عبادت ڪرڻ ۽ ڏينهن جو روزو رکڻ جي، جڏهن صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ أَجْمَعِينَ کي تاڪيد فرمائي آهي ته اسان کي هن مهيني ۾ ڪيتري قدر عبادت ۽ رياضت جي ضرورت آهي، ۽ ٻين حديثن ۾ فرمايو ويو ته رجب جو مهينو اهڙو عظيم مهينو آهي جو هن ۾ دعائون قبول ٿينديون آهن، ۽ مشڪلاتون حل ٿينديون آهن ۽ هن مهيني ۾ ڪيل نيڪين جو اجر وڌايو ويندو آهي.

جڏهن ته آخري حديث ۾ هڪ نصيحت ۽ هڪ خوشخبري ڏني وئي آهي، نصيحت اها ته رجب جي مهيني ۾ استغفار جي ڪثرت ڪرڻ گهرجي

۽ خوشخبري اها ته هن مقدس مهيني جي هر گهڙي ۾ الله ڪيترن ئي ماڻهن کي دوزخ جي باه کان نجات جو پروانو عطا ڪندو آهي، انهيءَ ڪري اسان کي گهرجي ته اسان به هن مهيني ۾ استغفار جي ڪثرت ڪيون ته جيئن الله عَزَّوَجَلَّ پنهنجي حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي صدقي اسان کي به جهنم کان آزادي ماڻڻ وارن خوشنصيبين ۾ شامل ڪري ڇڏي،

ياد رکو! زندگي ۾ توبه جي توفيق ۽ ان جو موقعو ملڻ تمام وڏي سعادت جي ڳالهه آهي، ائين ته ڪافي ماڻهن جي زندگي ۾ شبِ معراج، شبِ براءت ۽ شبِ قدر جهڙيون مُقَدَّس راتيون ۽ اهڙي طرح رجب، شعبان ۽ رَمَضان جهڙا مبارڪ مهينا بار بار ايندا آهن پر انهن کي توبه جي توفيق ناهي ملندي، بلڪ ڪافي ماڻهو ته شايد انهن بابرڪت گهڙين ۾ به هر پيري اهو سوچي ڪري رهجي ويندا هوندا ته اڃا زندگي گهڙي پئي آهي پوءِ توبه ڪنداسين.

پر افسوس توبه کان غفلت ڪندي انهن کي آخرڪار موت اچي ويندو آهي، واقعي زندگي جو ڪو ڀروسو ناهي، موت جو ڪو پتو ناهي، انهيءَ ڪري اسان کي هرگز توبه ۽ استغفار کان غفلت نه ڪرڻ گهرجي، خود رسولِ اڪرم، نورِ مُجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اُمت جي ترغيب جي لاءِ ڏينهن ۾ ڪيترائي ڀيرا توبه ڪندا هئا جيئن ته دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 656 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”فيضانِ رياضِ الصَّالِحِينَ“ جلد اول جي صفحي نمبر 164 تي آهي: نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: يَا أَيُّهَا النَّاسُ تُوبُوا إِلَى اللَّهِ وَاسْتَغْفِرُوا لَهُ، فَإِنَّ أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مِائَةَ مَرَّةٍ (مسلم، ڪتاب

الذکر والدعا والتوبة والاستغفار، باب استحباب الاستغفار والاستكثار منه، ص 1449، حديث: 2703)

اي انسانو! الله کان توبه ڪيو ۽ ان کان بخشش گهرو بيشڪ مان به روزانو 100 ڀيرا الله جي بارگاه ۾ توبه ڪيان ٿو. (فيضانِ احياءِ العلوم، ص 164)

مُفسِر شَهير، حڪيمُ الأُمَّت مُفتي احمد يار خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن فرمائن ٿا: توبه ۽ استغفار به نماز روزي جيان عبادت آهي، انهي ڪري حُضُور اَنُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڪثرت سان توبه ۽ استغفار ڪندا هئا. نه ته حُضُور اَنُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مَعْصُوم آهن، گناه سندن جي ويجهو به نه ايندو هو، صوفي سڳورا فرمائن ٿا اسان ماڻهو گناه ڪري توبه ڪندا آهيون جڏهن ته اهي حضرات عبادت ڪري توبه ڪندا هئا.

(ملخص ازمرأة المناجیح، 3/ 353 از فيضانِ رياضِ الصالحين، ص 167)

منا منا اسلامي پائرو! اسْتِغْفَار ڪرڻ جون بي شمار فضيلتون ۽ برڪتون آهن، ياد رکو! استغفار جو مطلب آهي مغفرت طلب ڪرڻ، گناهن جي معافي گهرڻ، بخشش گهرڻ، الله تعاليٰ قرآن ڪريم ۾ استغفار جي باري ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
ذَكَرُوا اللَّهَ فَاَسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرَ
لِلذُّنُوبِ إِلَّا اللَّهُ

ترجمو ڪنزالايمان: ۽ اهي جڏهن ڪا بي حياتي يا پاڻ تي ظلم ڪري ويهندا آهن ته الله کي ياد ڪري پنهنجي گناهن جي معافي گهرندا آهن ۽ الله کان سواءِ ڪير گناه معاف ڪندو

تفسيرِ ذُرِّ مَنثور ۾ آهي جڏهن اها آيت سڳوري نازل ٿي ته ابليس دانهون ڪري پنهنجي لشڪر کي سڏيو، پنهنجي مٿي تي مٿي وڌي ۽

خوب آھ و زاري ڪئي، ايستائين جو سڄي ڪائنات مان ان جا ڇيلا جمع ٿي ويا ۽ ڇيائون: اي اسان جا سردار اوهان کي ڇا ٿيو؟ ان چيو: قرآن ۾ هڪ اهڙي آيت نازل ٿي آهي ان کان پوءِ ڪنهن به بني آدم کي ڪو گناه نقصان نه ڏيندو“ ان جي لشڪرين چيو: اها آيت ڪهڙي آهي؟ ابليس انهن کي (مٿي ڏنل آيت جي) خبر ڏني، ته انهن جي چيلن چيو: اسان انهن تي خواهشن جا دروازا کولي ڇڏينداسين ته اهي توبه ۽ استغفار نه ڪري سگهندا ۽ اهي انهي خيال ۾ هوندا ته اسان حق ته آهيون اهو ٻڌي شيطان خوش ٿي ويو.“ (درمشور، 4، آل عمران، تحت الآية ۱۳۵، ۲/۳۲۶)

توبه جي راهه ۾ رکاوٽ

منا منا اسلامي پائرو! بيان ڪيل حڪايت ۾ شيطان جي چيلن جو اهو چوڻ نهايت گڻتي جوڳو آهي ته اسان انهن تي خواهشات جا در کولي ڇڏينداسين ته اهي توبه ۽ استغفار نه ڪري سگهندا ۽ اهي انهي خيال ۾ هوندا ته اهي حق تي آهن، جڻ ته شيطان جي اها ڳالهه اسان جي لاءِ هڪ چيلنج جي حيثيت رکي ٿي، انهي ڪري اسان کي اهو چيلنج قبول ڪندي عمل جي ميدان ۾ اچڻ گهرجي ۽ پاڻ سان اهو عهد ڪرڻ گهرجي ته اسان هر بري ڪم کان نه رڳو پاڻ بچنداسين بلڪ ٻين کي نيڪي جو حڪم ڏينداسين ۽ برائي کان منع ڪنداسين ۽ جيڪڏهن بتقاضا بشريت اسان کان ڪو گناه ٿيو ته عجز (عاجزي ۽ ندامت) شرمساريءَ سان هڪدم پنهنجي رب کان معافي گهرنداسين.

اچو! گنهگار مغفرت حاصل ڪريو

حضرت سيدنا ابوسعيد رضي الله تعالى عنه بيان ڪن ٿا ته رسول الله صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن ارشاد فرمايو: شيطان الله جي بارگاه ۾ چيو: **وَعِزَّتِكَ يَا رَبِّ لَا أَبْرَحُ أُغْوِي عِبَادَكَ مَا دَامَتْ أَرْوَاحُهُمْ فِي أَجْسَادِهِمْ** يعني اي منهنجا رب! تنهنجي عزت ۽ جلال جو قسم! جيستائين ماڻهن جي جسم ۾ روح باقي آهي آئون انهن کي بهڪائيندو رهندس، الله تعاليٰ ارشاد فرمايو: **وَعِزَّتِي وَجَلَالِي لَا آزَالُ أَعْفُو لَهُمْ مَا اسْتَغْفَرُونِي** يعني مون کي پنهنجي عزت ۽ جلال جو قسم! جيستائين اهي مون کان مغفرت طلب ڪندا مان انهن جي مغفرت ڪندو رهندس.⁽¹⁾

ياد رکو! استغفار (توبه) جتي گناهن سان ڪارڻ دل جي مير صاف ڪرڻ جو سبب آهي اها هڪ بهترين دعا پڻ آهي، ۽ آساني سان نيڪيون ڪرڻ جو ذريعو به، حديث شريف ۾ آهي جيڪو شخص مسلمان مردن ۽ عورتن جي لاءِ استغفار (مغفرت جي دعا) ڪندو آهي، الله ان کي هر مؤمن مرد ۽ عورت جي بدلي ۾ نيڪي عطا فرمائيندو آهي.

(ڪنز العمال، ج 1، حصه اول، ص 241، ڪتاب الاذڪار، الفصل الاول في الاستغفار، حديث: 2064)

انهيءَ ڪري اسان کي به گهرجي ته جڏهن به مغفرت جي پنهنجي لاءِ دعا ڪيون ته پنهنجن اسلامي ڀائرن ۽ اسلامي پيڙن کي به ان ۾ ضرور

¹ مسند امام احمد، مسند ابي سعيد الخدري، 4/58، حديث: 1123

شامل ڪيون، مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 419 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”مدني پنج سورہ“ جي صفحي نمبر 140 تي آهي:

حَضْرَتِ سَيِّدُنَا عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روایت آهي تہ مَحْبُوبِ رَبِّ ذُو الْجَلَالِ، صَاحِبِ جُودٍ وَ نِوَالٍ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان آهي: جنهن استغفار کي پاڻ تي لازمي ڪيو، الله عَزَّ وَجَلَّ ان جي هر پریشاني ختم فرمائيندو ۽ هر تنگي (يعني مشڪل) کان ان کي آساني عطا فرمائيندو ۽ ان کي اهڙي جڳهه تان رزق عطا فرمائيندو جتان ان کي گمان به نه هوندو.

(ابن ماجه، ڪتاب الادب، باب الاستغفار 2574 حديث: 3819)

بے سبب بخش دے رب اکبر	مجھ خطا ڪار پر بھی عطا ڪر
يا خدا تجھ سے میری دُعا ہے	مجھ کو دوزخ سے ڏر لڳ رهائے
پھیرنا اپنے دَر سے نہ خالی	مغفرت ڪا ہوں ڪا تجھ سے سوائی
يا خدا تجھ سے میری دُعا ہے	مجھ گناہ ڪار کی اِجتبا ہے

(وسائل بخشش، ص 136، 135)

ڪتاب ”مدني پنج سورہ“ جو تعارف

منا منا اسلامي پائرو! هاڻي اسان استغفار جي فضيلت ٻڌي اها مدني پنج سورہ مان بيان ڪئي وئي آهي، ”مدني پنج سورہ“ درحقيقت شيخ طريقت، امير اهل سنت دامت بركاتهم العالیه جي، 419 صفحن تي مشتمل اهو بهترين ڪتاب آهي جيڪو مشهور قرآني سُورتن، دُزودن، رُوحاني ۽ طِبِّي علاجن اور خوشبودار مدني گلن جو دلچسپ مدني گلدستو آهي، انهي اهم ڪتاب جو هر گهر پر هئڻ نهايت ضروري آهي، جي ها! شيخ طريقت امير اهل سنت

دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ خُود هن جي باري ۾ ارشاد فرمائن ٿا ته ”مدني پنج سورہ هر گهر جي ضرورت آهي“ انهيءَ ڪري سڀئي اسلامي ڀائر پاڻ به اهو ڪتاب پڙهن بلڪ ٻين کي به سنين نيتن سان تحفي ۾ پيش ڪن يا انهن کي هديءَ وٺي پڙهڻ جو مشورو ڏين

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! ائين ته رَجَبُ الْمُرَجَّبِ جو پوروم مهينو الله جي فضل ۽ ڪرم سان رحمتن ۽ برڪتن ڀريو آهي پر مختلف روايتن مان اها به خبر پوي ٿي ته هن جو پهريون ۽ ستاويهون ڏينهن نهايت اهميت وارو آهي، انهيءَ ڪري ان ۾ خاص عبادت جو اهتمام ڪرڻ گهرجي، جيئن ته

رَجَبِ جَا خَاصِ ڏِينهن ۽ رَاتيون

امير المؤمنين حضرت سيدنا موليٰ مشڪل ڪُشَاءِ عَلِيٍّ الْمُرْتَضِيِّ
 ڪَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمِ هن مهيني جي پهرين رات خاص اهتمام سان عبادت ڪندا هئا، منقول آهي امير المومنين حضرت علي ڪَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمِ جن جو دستور (يعني طريقو) هيو ته پاڻ هر سال ۾ چار راتيون هر ڪم کان آڃاڻي عبادت جي لاءِ مخصوص فرمائيندا هئا. (يعني انهن چئن راتين ۾ خاص ڪري عبادت ڪندا هئا اهي هي آهن) رجب جي پهرين رات، عيدالْفطر جي رات، بقر عيد جي رات ۽ شعبان جي پندرهنين رات. (غنية الطالبين ص 359)

حضرت سيدنا خالد بن معدان رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: سال ۾ پنج راتيون اهڙيون آهن ثواب جي نيت سان هنن کي عبادت ۾ گذاريو وڃي ته الله

تعالِيٰ ان کي جنت ۾ داخل فرمائيندو (ان مان هڪ رات) رجب جي پهرين رات به آهي. (غنيۃ الطالبين ص236ملخصا، دار احياء التراث العربي بيروت)

جهڙي طرح رجب جي پهرين رات نهايت اهم آهي اهڙي طرح ان جي ستاويهن تاريخ به نهايت فضيلت واري آهي، چو ته هي اها عظيم رات آهي جنهن ۾ پياري آقا، مڪي مَدَنِي مُصْطَفِي ﷺ ڏانهن پهرين وحي موڪلي وئي ۽ انهي رات سرڪارِ دو عالم، نورِ مُجَسَّم ﷺ معراج جي لاءِ تشریف کڻي ويا، اهو ئي سبب آهي جو ستاويهن رات عبادت ڪرڻ ۽ انهيءَ ڏينهن روزو رکڻ واري خوشنصيب کي تمام گهڻو اجر ۽ ثواب عطا ڪيو ويندو آهي. انهي باري ۾ 3 فرمان مُصْطَفِي ﷺ ٻڌون ٿا:

1. ستاويهن رَجَب مون کي نبوت عطا ڪئي وئي جيڪو انهي ڏينهن جو روزو رکي ۽ افطار جي وقت دعا گهري، ڏهن سالن جي گناهن جو ڪفارو ٿيندو. (فتاويٰ رضويه، ج10 ص648، از فيضانِ سنت، ص1367)
2. ستاويهن رجب المرجب ۾ نيڪ عمل ڪرڻ واري کي 100 سالن جو ثواب ملندو آهي. (شعَبُ الايمان ج3 ص374 حديث 3812)
3. رَجَب ۾ هڪ ڏينهن ۽ هڪ رات اهڙي به آهي جيڪو انهي ڏينهن جو روزو رکي ۽ اها رات نفلن ۾ گذاري، اها 100 سالن جي روزن جي برابر آهي، ۽ اها ستاويهن رجب آهي، انهي تاريخ تي الله ﷻ محمد ﷺ کي مبعوث فرمايو. (شعَبُ الايمان ج3 ص373 حديث 3811)

منا مٿا اسلامي ڀائرو! ڏنو اوهان اسان جهڙن گناهگارن جي لاءِ رَجَبُ الْمُرَجَبِ جي ستاويهن تاريخ الله ﷻ جو عطا ڪيل ڪهڙو نه عظيم

الشان تحفو آهي، جيڪو شخص اخلاص سان هن ۾ روزو رکي، ان جي ڏهن سالن جا گناه معاف ٿي ويندا آهن ۽ جيڪو خوشنصيب انهي رات ۾ نفل پڙهي ۽ عبادت جي سعادت حاصل ڪري ان کي 100 سالن جي روزن جي برابر ثواب عطا ڪيو ويندو آهي، جيڪڏهن اسان به ستاويهين رات عبادت ۾ گذاريون ۽ ڏينهن جو روزو رکون ته الله **عَزَّوَجَلَّ** جي رحمت مان وڏي اميد آهي ته اهي سڀ ئي فضيلتون ملي سگهن ٿيون.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ دعوتِ اسلامي جي تحت شبِ مِعْرَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سلسلي ۾ هر سال ستاويهه رَجَبُ المُرَجَّبِ تي مختلف هنڌن تي اجتماعاتِ ذڪر و نعت جو اتمام ڪيو ويندو آهي، انهيءَ ڪري جيڪڏهن اسان به اها عظيم الشان رات آساني سان عبادت ۾ گذارڻ جا خواهش مند آهيون ته اسان کي گهرجي ته عاشقان رسول جي صحبت ۾ ذڪر و نعت جي انهن برڪت پرين اجتماعن ۾ لازمي شرڪت ڪيون، زهي نصيب روزي رکڻ جي سعادت به حاصل ڪيون، اهڙي طرح آساني سان سڄي رات عبادت ۾ به گذري ويندي ۽ ڏينهن جو روزي جي سعادت به ملي ويندي. **اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ**

منا منا اسلامي ڀائرو! ساه جو ڪو ڀروسو ناهي خبر ناهي ڪهڙي وقت اهو ساه رکجي وڃي ۽ ان سان گڏ اسان جي عملن جو سلسلو به بند ٿي وڃي، انهي ڪري نيڪين جو ڪو به موقعو هت مان نه وڃڻ ڏيون، جيڪڏهن الله **عَزَّوَجَلَّ** جي فضل ۽ ڪرم سان زندگي ۾ هڪ ڀيرو به رجب جو مهينو نصيب ٿئي ته هن کي پنهنجي خوش نصيبي سمجهندي صرف پهرين ۽ ستاويهين رات جو روزو رکڻ بدران جيترو ٿي سگهي هن مهيني جا اڪثر ڏينهن روزا رکي گذاريون، ڪهڙي خبر ته اهو اسان جي زندگي جو

آخري رجب هجي، حديث شريف ۾ به رجب جي نفلي روزن جي تمام گهڻي فضيلت بيان ڪئي وئي آهي، اچو انهي جي باري ۾ 4 حديثون ٻڌون ٿا:

نفلي روزن جون عظيم الشان فضيلتون

1. حضرت سيدنا ابو قلابه رضي الله تعالى عنه فرمائن ٿا: ”رجب جي روزي دارن جي لاءِ جنت ۾ هڪ محل آهي.“

(شعبُ الايمان ج 3 ص 368 حديث 3802، از فيضانِ سنت، ص 1365)

2. حضرت سيدنا انس بن مالڪ رضي الله تعالى عنه کان روايت آهي ته رسول الله صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن ارشاد فرمايو: ”جنت ۾ هڪ نهر آهي جنهن کي رجب چيو وڃي ٿو، ان جو پاڻي کير کان وڌيڪ سفيد ۽ ماکي کان وڌيڪ منو آهي، ته جيڪو رجب جي مهيني ۾ هڪ روزو رکندو الله تعاليٰ ان کي ان نهر مان سيراب فرمائيندو.“

(شعبُ الايمان ج 3 ص 367 حديث 3800، از فيضانِ سنت، ص 1362)

3. فرمانِ مصطفي صلى الله تعالى عليه وآله وسلم آهي: رجب جي پهرئين ڏينهن جو روزو ٽن سالن جو ڪفارو آهي ۽ ٻئي ڏينهن جو روزو ٻن سالن جو ۽ ٽي ڏينهن جو روزو هڪ سال جو ڪفارو آهي، پوءِ هر ڏينهن جو روزو هڪ مهيني جو ڪفارو آهي.

(الجامع الصغير حديث 5051 ص 311، از فيضانِ سنت، ص 1362)

4. رحمتِ عالم صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جن ارشاد فرمايو: جنهن رجب جو هڪ

روزو رکيو جڻ اهو هڪ سال جي روزن وانگر آهي، ۽ جنهن ست روزا رکيا ته ان تي دوزخ جا ست ئي دروازا بند ڪيا ويندا، جنهن اٺ روزا رکيا ته ان جي لاءِ جنت جا اٺ ئي دروازا کوليا ويندا، جيڪو ڏهه روزا رکي ته الله تعاليٰ کان جهڙي شيءِ گهرندو اهو ڪيس عطا فرمائيندو، ۽ جيڪو پندرهن روزا رکندو ته آسمان مان هڪ مُنادي ندا ڏيندو (يعني اعلان ڪرڻ وارو اعلان ڪندو) ته تنهنجا پويان گناه بخشيا ويا، بس هاڻي تون پنهنجا عمل نئي سري سان شروع ڪر جو تنهنجون برائيون نيڪين سان تبديل ڪيون ويون آهن، ۽ جيڪو وڌيڪ رکي ته الله تعاليٰ ان کي وڌيڪ ڏيندو.

(شُعَبُ الْإِيمَان ج 3 ص 368 حديث 3801 از فيضانِ سُنَّت، ص 1365)

5. حضرت سيدنا انس رضي الله تعالى عنه فرمايو ته قيامت جي ڏينهن روزيدار قبرن مان نڪرندا ته اهي روزي جي بوءِ کان سڃاتا ويندا انهن جي لاءِ دستر خوان ۽ پاڻي جا ڪوڙا رکيا ويندا جن تي مُشڪ سان مهر هوندي انهن کي چيو ويندو ڪاڻو ڪالهه توهان بُڪايل هئا، پيئو ڪالهه توهان اُجايل هئا، آرام ڪريو ڪالهه توهان تڪيل هئا پوءِ اهي ڪائيندا ۽ آرام ڪندا جڏهن ته ماڻهو حساب جي تڪليف ۽ اڄ ۾ مبتلا هوندا.

(ڪنز العمال ج 8 ص 313 حديث 23639 والتدوين في اخبار قزوين ج 2 ص 326، از فيضانِ رَمَضان، ص 1340)

منا منا اسلامي پاترو! **دُنُو اوهان تہ رَجَبُ الْمُرَجَّبِ** جا روزا رکڻ وارن کي ڪيترو نه عظيم ثواب ملندو، رَجَبُ الْمُرَجَّبِ جا روزا رکڻ وارن جي لاءِ الله عَزَّوَجَلَّ جنت ۾ خاص محل تيار ڪرايو آهي، انهن خوش نصيبن کي الله عَزَّوَجَلَّ رجب نالي نهر مان سيراب ڪندو، انهن جي لاءِ جهنم جا

در بند ڪيا ويندا ۽ جنت جا در کوليا ويندا، انهن جا روزا گناهن جو ڪفارو ٿي ويندا ۽ محشر جي ڏينهن جي ناقابل برداشت گرمي، بڪ ۽ اڇ ۾ انهن جي لاءِ ڪاٺ پيئڻ ۽ آرام جو بندوبست ڪيو ويندو.

نفلي روزن جون ايتريون زبردست فضيلتون ۽ برڪتون ٻڌڻ کان پوءِ اسان مان هر هڪ کي گهرجي ته فرض روزن سان گڏ نفلي روزن جو به خوب اهمتار ڪيون، رجب المرجب جي اچڻ سان جڻ ته روزن جو موسم شروع ٿي ويندو اهي پهريان رجب المرجب جا روزا پوءِ شعبان جا روزا اسان جا پيار آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ شعبان جا روزا ڪثرت سان رکندا هئا.

أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سيدتنا عائشه صديقه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا روايت فرمائين ٿيون: حضور اڪرم، نور مجسم، شافعِ اُمَر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي مون شعبان کان وڌيڪ ڪنهن مهيني ۾ روزا رکندي نه ڏٺو. پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سواءِ ڪجهه ڏينهن جي پوري ئي مهيني جا روزا رکندا هئا.

(ترمذي ج 2 ص 182 حديث 736، فيضانِ سنت، ص 1340)

انهي ڪري اسان کي به شعبان جا روزا رکندي رمضان شريف جي آجيان ڪرڻ گهرجي، ان کان پوءِ شوال جا روزا رکڻ گهرجن. فرمانِ **مُصْطَفِي** صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي: جنهن رمضان جا روزا رکيا وري ان کان پوءِ **چه شوال** ۾ رکيائين. ته ائين آهي جيئن دهر جا (يعني سڄي عمر جا) روزا رکيا.“
(صحيح مسلم ص 592 حديث 1164، از فيضانِ سنت، ص 1401) ۽ زهي نصيب انهن مهينن جا روزا رکڻ سان گڏوگڏ اسان کي هر سومر شريف جو به روزو رکڻ جي سعادت حاصل ٿي وڃي.

شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي، حضرت علامه مولانا ابو بلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي رَضَوِي ڏانهن ڪي نفعي روزن سان ايترو ته پيار آهي جو سال جي منع ڪيل ڏينهن کان علاوه پاڻ اڪثر روزيدار هوندا آهن، پاڻ رَضَوِي وقتاً فوقتاً پنهنجي مريدن ۽ محبت رکڻ وارن کي به سڄي رجب ۽ شعبان جا روزا رکڻ ۽ هر سومر شريف جو روزو رکڻ جي پرپور ترغيب ڏيارين ٿا، سندن جي ترغيب جي ڪري ڪافي اسلامي پيائڻ ۽ اسلامي پيڻيون رَجَبُ الْمُرَجَّبِ ۽ شَعْبَانُ الْمُعْظَمِ جا سمورا نه ته اڪثر روزا رکڻ جي سعادت به حاصل ڪندا آهن، ۽ سومر شريف جو روزو رکڻ وارن جو به تعداد به چڱو آهي چوٽه سومر شريف جو روزو رکڻ ته مدني انعام ۾ به شامل آهي جيئن مدني انعام نمبر 58 ۾ آهي:

چا توهان هن هفتي سومر شريف (يا رهجي وڃڻ جي صورت ۾ ڪنهن به ڏينهن) جو روزو رکيو؟ ۽ ڇڏي هن هفتي گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڏينهن کاڌي ۾ جوءُ شريف جي ماني تناول فرمائي؟

عبادت ۾، رياضت ۾، تلاوت ۾ لڳاءُ دل

رَجَبِ کا واسطو ڏيٿا هون فرما دے کرم مولیٰ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائڻو! اچو شيخ طريقت، امير اهل سنت جن جو نفعي روزن جي ترغيب ۽ فضائل تي مشتمل هڪ خوبصورت خط مبارڪ ٻڌون ٿا.

مڪتوبِ عطار

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ^ط سِکِ مَدِينَه مُحَمَّدِ الْيَاسِ عَطَارِ قَادِرِي رَضَوِي عَفِي عَنَه جِي طَرَفَانِ،
 تمام اسلامي ڀائرن، اسلامي پيڻرن، مدارس المدينه ۽ جامعات المدينه جي اساتذہ، طلبہ
 معلمات ۽ طالبات جي خدمات ۾ ڪعبہ، مُشَرَّفَہ جِي چوڌاري گهمندو، گنبدِ خضريٰ کي
 چمندو رَجَبُ المَرْجَبِ، شَعْبَانُ المَعْظَمِ ۽ رَمَضَانُ المُبَارَكِ جِي برڪتن سان مالا مال
 جھومندو سلام،

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَلَى كُلِّ حَالٍ

هونہ هو آج ڪجهہ مراڙڪر حضور ميں هوا

ورنہ مري طرف خوشي ديکھ ڪے مسڪرائي ڪيون (حدائقِ بخشش)

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ هڪ پيرو وري خوشين جا ڏينهن اچڻ لڳا رجب شريف
 جي مهيني جي آمد آمد آهي. هن مبارڪ مهيني ۾ عبادت جو ٻج
 پوکيو ويندو آهي، شَعْبَانُ المَعْظَمِ ۾ شرمساري جي ڳوڙهن سان پاڻي
 ڏنو ويندو آهي ۽ رمضان المبارڪ جي مهيني ۾ رحمت جو فصل
 کٽيو ويندو آهي.

تن مهينن جا روزا

رجب المرجب جا قدر دانو! تعليم و تعلم (يعني سڪڻ ۽
 سيڪارڻ) ۽ ڪسبِ حلال ۾ رڪاوٽ نه هجي، ماءُ پيءُ به بلا وجه منع نه
 ڪن، ڪنهن جي به حق تلفي نه ٿيندي هجي جلدي جلدي ۽ جلدي
 مسلسل تن مهينن جا يا رمضان المبارڪ جي مڪمل فرض روزن

سان گڏ جنهن کان جيترا ٿي سگهن نفل روزن جي لاءِ ڪمر بستہ ٿي وڃو، سحري ۽ افطار ۾ گهٽ کائي ڪري پيٽ جو قفل مدينه به لڳايو. کاش! هر گهر ۾ ۽ منهنجي جملہ مدارس المدينه ۽ تمام جامعة المدينه ۾ روزن جون بهاريون اچي وڃن. بس پهرين رجب شريف کان ئي روزن جو آغاز فرمائيندا وڃو.

رجب جي ابتدائي (پهريان) ٽن روزن جي فضائل جي به ڇا ڳالهه آهي!

حضرت سيدنا عبدالله بن عباس رضي الله تعالى عنهما کان روايت آهي ته بيچين ڏين جي چين، رحمتِ دارين، تاجدارِ حرمين، سرورِ ڪوئين، نانا ڪسئين صلى الله تعالى عليه وآله وسلم جو فرمانِ رحمتِ نشان آهي: ”رجب جي پهرين ڏينهن جو روزو ٽن سالن جو ڪفارو آهي ۽ ٻي ڏينهن جو روزو ٻن سالن جو ۽ ٽين ڏينهن جو هڪ سال جو ڪفارو آهي، پوءِ هر ڏينهن جو روزو هڪ مهيني جو ڪفارو آهي.“

(الجامع الصغير للسيوطي ص 311 حديث 5051 فضائل شهر رجب للخلال ص 7)

میں گنہگار گناہوں کے سوا کيلا تا

نيڪياں هون ٿي سرڪارِ نڪوڪار کے پاس

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلِّي اللهُ تَعَالَى عَلَي عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

نفلي روزن جون به ڇا نه خوب بهارون آهن هن ضمن ۾ به مبارڪ
حديثون ملاحظه فرمايو،

(1) فرشتا ڪڏهن دعاءِ مَغْفِرَت ڪندا آهن؟

حضرت سيّدنا امّ عَمَّارَه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا فرمائن ٿيون: حُضُورِ پاڪ،
صاحبِ لولاڪ، سَيَّاحِ أَفلاكِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مون وٽ تشریف وني آيا
ته مون پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي خدمتِ بابرڪت ۾ ڪاڏو پيش ڪيو ته
ارشاد فرمائون: ”تون به ڪاءُ“ مون عرض ڪيو: ”مان روزي سان
آهيان“ ته رحمتِ عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: ”جيستائين روزيدار جي
سامهون ڪاڏو ڪاڏو ويندو آهي. فرشتا ان روزيدار جي لاءِ دعاءِ مَغْفِرَت
ڪندا رهندا آهن.“ (سنن ترمذي ج 2 ص 205 حديث 785)

(2) روزيدار جون هڏيون ڪڏهن تسبيح ڪنديون آهن؟

حضرت سيّدنا بلال رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نبيِ اَڪرم، رحمتِ عالم، نُورِ
مُجسم، شاهِ بني آدم، رسولِ مُحْتَشَم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي خدمتِ
مُعَظَم ۾ حاضر ٿيا، ان وقت حُضُورِ پُر نُور، شافعِ يَوْمِ النُّشُور صَلَّى اللهُ تَعَالَى
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ناشتو ڪري رهيا هئا، فرمائون: اي بلال! ناشتو ڪر،
عرض ڪيائون: يار رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! مان روزيدار آهيان، ته
رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمايو: اسان پنهنجي روزي ڪائي رهيا
آهيون ۽ بلال جو رزق جڻت ۾ وڌي رهيو آهي. اي بلال! ڇا توکي

خبر آهي ته جيستائين روزيدار جي سامهون ڪجهه ڪاڏو وڃي تيستائين انهي جون هڏيون تسبيح ڪنديون آهن، ان کي فرشتا دعائون ڏيندا آهن.

(شعب الايمان ج 3 ص 297 حديث 3586)

مُقَسِّر شهير حڪيم الامت حضرت مفتي احمد يار خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الْمَلَائِكَةِ فرمائن ٿا ته هن مان معلوم ٿيو ته جيڪڏهن ڪاڏو ڪائڻ دوران ڪو اچي وڃي ته ان کي به ڪائڻ جي لاءِ سڏڻ سنت آهي، پر ڊلي ارادي سان سڏي، ڪوڙي تواضع (يعني صلاح) نه ڪري ۽ اچڻ وارو به ڪوڙ ڳالهائي هيئن نه چوي ته مونکي خواهش ناهي، ته جيئن بڪ ۽ ڪوڙ گڏجي نه وڃن، بلڪ جيڪڏهن (نه ڪائڻ چاهي يا) ڪاڏو گهٽ ڏسي ته چوي **بَارَكَ اللهُ** (يعني **الله عَزَّوَجَلَّ** تو کي برڪت ڏي) هي به معلوم ٿيو ته سرورِ ڪائنات، شاهِ موجودات **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** کان پنهنجون عبادتون نه لڪائڻ گهرجن، بلڪ ظاهر ڪيون وڃن ته جيئن حضور پُر نُوْر، شافعِ يَوْمِ النُّشُورِ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ان تي گواه بڻجي وڃن، ۽ اهو ظاهر ڪرڻ رياءِ ناهي (حضرت سيدنا بلال رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي روزي جو ٻڌي ڪري جيڪو ڪجهه فرمايو ويو ان جي شرح هي آهي) ته يعني اڄ جي روزي اسان ته پنهنجي هتي ئي ڪائي ونون ٿا ۽ حضرت سيدنا بلال رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ان جي عوض جڻت ۾ ڪائيندا، اهو عوض (يعني بدلو) بهتر به هوندو ۽ زياده به، حديث بلڪل پنهنجي ظاهري معنيٰ تي آهي، واقعي ان وقت روزيدار جي هر هڏي ۽ جوڙ بلڪ رڳ رڳ تسبيح (يعني **الله عَزَّوَجَلَّ** جي

پاڪي بيان) ڪندي آهي جنهن جو روزيدار کي پتو ئي ناهي هوندو، پر سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌندا آهن . (مراة ج 3 ص 202)

مطالعو ڪيو هجي تڏهن به ٻئي رسالا (1) ڪفن جي واپسي ۽ رجب جون بهارون ۽ (2) آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو مهينو پڙهي ڇڏيو، ۽ پڻ هر سال شعبان المَعظم ۾ فيضان سنت جو باب فيضانِ رمضان ضرور پڙهي ڇڏيندا ڪريو. ٿي سگهي ته عيدِ معراجُ النبي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي نسبت سان 127 يا 27 رسالا يا حسبِ توفيق فيضانِ رمضان به تقسيم فرمايو ۽ خوب خوب ثواب ڪمايو. تمام اسلامي پائرن سان بالغوم ۽ جامعات المدينه ۽ مدارس المدينه جي جملہ قاري صاحبان، استادن، ناظمن ۽ طالبن جي خدمت ۾ بالخصوص تڙپندڙ مدني عرض آهي ته براءِ ڪرم! (منهنجي جيئري ۽ مرڻ کان بعد به) زڪوة، فطرو، قرباني جون ڪلون ۽ ٻيا مدني عطيات جمع ڪرڻ ۾ اڳتي وڌي ڪري حصو وٺندا ڪريو. (اسلامي پيڙيون بين اسلامي پيڙن ۽ محارم کي ترغيب ڏيارين) خدا جو قسم! مون کي انهن استادن ۽ شاگردن جي باري ۾ ٻڌي ڪري تمام گهڻي خوشي ٿيندي آهي جيڪي پنهنجي ڳوٺ يا شهر ۾ ويڃڻ جي خواهش کي قربان ڪري رمضان المبارڪ جو مهينو جامعات ۾ گذاريندا آهن ۽ پنهنجي مجلس جي هدايتن جي مطابق چندي جي بستن تي ذميداريون سنڀاليندا آهن. جيڪي استاد ۽ شاگرد بغير ڪنهن عذر جي صرف سُستي يا غفلت جي سبب عدم

دلچسپي جو مظاهرو ڪندا آهن انهن جي سبب کان منهنجي دل ڏڪندي آهي .

خصوصي مدني ڳال: جيڪي اسلامي پاءُ يا اسلامي پيٽ ڇندو جمع ڪرڻ چاهن ٿا انهن کي چندي جا ضروري احڪام معلوم هجڻ فرض آهن، تاڪيد سان عرض آهي ته جيڪڏهن پڙهي چڪا آهيو تڏهن به دعوت اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل 107 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”چندي جي باري ۾ سوال جواب“ جو ٻيهر مطالعو فرمايو. يا الله **عَزَّوَجَلَّ** رمضان المبارڪ ۾ چندي ۽ عيد الاضحى ۾ ڪلن جي لاءِ ڪوشش ڪري جيڪي عاشقانِ رسول منهنجي دل خوش ڪندا آهن تون انهن کان هميشه هميشه جي لاءِ راضي ٿي وڃ ۽ انهن جي صدقي مون پاپي ۽ بدڪار، گناهگارن جي سردار کان به هميشه جي لاءِ راضي ٿي وڃ .

ياالله **عَزَّوَجَلَّ**! جيڪي اسلامي پاءُ يا اسلامي پيٽ (عذر نه هجڻ جي صورت ۾) هر سال تن مهينن جا روزا رکي ۽ هر سال جمادي الآخري ۾ رسالو ڪفن جي واپسي ۽ رَجَبُ المُرَجَّب ۾ آقا **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو مهينو ۽ شعبان المَعْظَم ۾ فيضانِ رمضان پڙهي يا ٻڌي وٺڻ جي سعادت حاصل ڪري مون کي ۽ ان کي دنيا ۽ آخرت جون ڀلايون نصيب فرمائ ۽ اسان کي بي حساب بخشي ڪري جنت الفردوس ۾ پنهنجي مدني حبيب **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي پاڙي ۾ گڏ رک.

أَمِينِ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**

جشن معراج النبي

دعوتِ اسلامي جي طرف کان رَجَبُ المُرَجَّبُ جي ستاويھين رات، جشن معراج النبي ﷺ جي سلسلي ۾ ٿيڻ واري اجتماعِ ذڪر و نعت ۾ تمام اسلامي پائر شروع کان آخر تائين شرڪت فرمائيندا ڪريو ۽ پڻ 27 رجب شريف جو رزو رکي ڪري 60 مهينن جي روزن جي ثواب جا حقدار بڻجو.

رجب کی بهاروں کا صدقہ بنا دے

ہمیں عاشقِ مصطفیٰ یا الہی

اکين جي حفاظت جي لاءِ مدني گل

پنجن وقتن جي نماز کان بعد ساڄو هٿ پيشاني تي رکي ڪري يائُوْرُ يارهن (11) ڀيرا هڪ ساھي ۾ پڙھو ۽ ٻنھي هٿن جي سڀني آڱرين تي دم ڪري اکين تي ڦيري چڏيو. ان شاء الله عَزَّوَجَلَّ نابينائي، نظر جي ڪمزوري ۽ اکين جي سڀني بيمارين کان تحفظ حاصل ٿيندو، الله عَزَّوَجَلَّ جي رحمت سان انڌاڻپ به ختم ٿي سگھي ٿي.

مدني التجا: هي مڪتوب هر سال جمادِي الأخرِي جي آخري جمعرات جو هفتيوارستن ڀري اجتماع /جامعة المدينة، مدرسة المدينة ۾ پڙهي ڪري ٻڌايو. (اسلامي پينرون ضرورت مطابق ترميم فرمائين).

مجلس حج ۽ عمره

منا منا اسلامي ڀائرو! **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ**! دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول ۾ نيڪيون ڪرڻ گناهن کان بچڻ جو خوب ذهن ڏنو ويندو آهي، ۽ منظر طريقي سان مدني ڪمن کي وڌائڻ جي لاءِ ڪيئي شعبا پڻ قائم ڪيا ويا آهن انهن مان هڪ شعبو ”مجلس حج ۽ عمره“ به آهي، هن ۾ ڪو شڪ ناهي ته حج هڪ اهم عبادت آهي، هر سال لکين مسلمان هڪ ئي لباس ۾ رنگ ۽ نسل جي فرق کي ختم ڪري پاڻ ۾ نفرتون ۽ رنجشون وساري حرم جي سرزمين تي گڏ ٿيندا آهن، انهن جي اتفاق ۽ اتحاد جو اهو انداز ڏسي پوري دنيا حيران ٿي ويندي آهي، اها گهڙي عاشقن جي لاءِ ڪنهن وڏي نعمت کان گهٽ ناهي، چو ته رب **عَزَّوَجَلَّ** ۽ ان جي حبيب **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي بارگاه ۾ جڏهن حاضري جو پروانو ملندو آهي ته اهو شوق ڏسڻ وٽان هوندو آهي.

شيخ طريقت، امير اهل سنت، باني دعوتِ اسلامي، حضرت علامه مولانا ابوالبلال محمد الياس عطار قادري رضوي ضيائي **رَأَيْتُ بَرَكَاتَهُمُ الْعَالِيَةَ** حج تي وڃڻ وارن ڪثير اسلامي ڀائرن ۽ اسلامي پيڻرن جي تربيت تي به خاص توجه ڏنو ۽ انهن کي بارگاه خُداوندي ۽ بارگاه مُصْطَفَوِي جا ادب سڪارڻ جي لاءِ هڪ مشهور ڪتاب ”رفيق الحرمين“ لکيو ۽ مڪي مديني جي فضائن ۾ پنهنجي ساهن کي معطر ڪرڻ لاءِ وڃڻ وارن کي ادب ۽ ٻين ضروري مسئلن وغيره سان آگاه ڪرڻ جي لاءِ ”مجلس حج ۽ عمره“ بڻائي آهي، هر سال حج جي موسم بهار ۾ حاجي ڪيمپن ۾ ”مجلس حج ۽ عمره“ جي انتظام هيٺ دعوتِ اسلامي جا مبلغ حاجين جي تربيت ڪندا آهن، حج ۽ زيارت مدينه منوره

زَادَهَا اللهُ شَرَفًا وَتَعْظِيمًا جي رهنمائي جي لاءِ مديني جي مسافرن کي حج ۽ عمري بابت ڪتاب مثال طور رَفِيقُ الْحَرَمِينَ ۽ رَفِيقُ الْمُعْتَمِرِينَ به مُثت پيش ڪيا ويندا آهن

الله ڪرم ايسا ڪري تهه ٻه جهاڻ ۾ اے دعوت اسلامي تری ڈھوم مچی هو!

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

بَيَانِ جو خُلاصو

منا مٺا اسلامي ڀائرو! اڄ اسان رجب جي بهارن جي باري ۾ ٻڌو، سڀ کان پهريان اسان رَجَبُ الْمُرَجَّبِ جي تَعْظِيم ڪرڻ واري هڪ غير مُسَلِم جي ٻڌي بهار جنهن غير مُسَلِم هئڻ جي باوجود رَجَبُ الْمُرَجَّبِ جي تعظيم ڪندي گناه چڏي ڏيڻ جو ارادو ڪيو ته الله تعاليٰ ان کي ايمان جي دولت سان نوازي چڏيو ۽ اها به خبر پئي ته رجب انهن مهينن مان آهن جنهن جي حُرمت ۽ عَظمت جو اعلان الله عَزَّوَجَلَّ قرآن شريف ۾ ڪيو آهي، انهي مقدس مهيني ۾ روزن جي به گهڻي فضيلت آهي.

هن مهيني جو پهريون روزو ٽن سالن جو ڪفارو آهي ۽ ٻئي ڏينهن جو ٻن سالن جو ۽ ٽئي ڏينهن جو هڪ سال جو ڪفارو آهي، پوءِ هر ڏينهن جو هڪ مهيني جو ڪفارو آهي ۽ پوءِ رجب جي ستاويهن رات جي عظمت ۽ فضيلت جي لاءِ اهو ڪافي آهي ته اسان جي پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي معراج جو عظيم مُعْجِزُو عطا ڪيو ويو، انهي ڏينهن روزو رکڻ 100 سالن جي روزن جي برابر ۽ عبادت ڪرڻ 100 سال جي عبادت جي برابر آهي.

اهو ئي سبب هو جو بزرگان دين هن ۾ عبادت ۽ روزي جو خاص اهتمام ڪندا هئا، الله **عَزَّوَجَلَّ** اسان کي رجب ۾ خوب خوب عبادت ڪرڻ، ڪثرت سان استغفار ڪرڻ ۽ گناهن کان سڄي توبه ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي.

اٰمِيْنَ بِجَاةِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

ٻارهن مدني ڪمن ۾ حصو وٺو

منا منا اسلامي ڀائرو! جيڪڏهن اسان به پنهنجي اسلاف جي سيرت تي عمل ڪندي علم دين حاصل ڪرڻ، گناهن کان بچڻ، فڪر آخرت جي لاءِ ڪڙهڻ ۽ خوفِ خدا ۽ عشقِ مصطفيٰ ۾ زندگي بسر ڪرڻ چاهيون ٿا ته دعوت اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي وڃون ۽ ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺندا رهو، ذيلي حلقن جي 12 مدني ڪمن ۾ هفتيوار هڪ مدني ڪم ”علاقائي دورو براءِ نيڪي جي دعوت“ پڻ آهي، نيڪي جي دعوت ڏيڻ ته اهڙو اهم ڪم آهي جو سڀني نبين سڳورن **عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** بلڪ خود سيدُ الانبياء، محبوبِ خدا **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** کي به انهي مقصد جي لاءِ دنيا ۾ موڪليو ويو، انهن مقدس هستين ڪافي مشڪلاتون ۽ تڪليفون برداشت ڪيون پر نيڪي جو حڪم ڏيڻ ۽ براءِ نيڪي کي منع ڪرڻ جي انهي عظيم فريضي کي سرانجام ڏنو.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ **عَزَّوَجَلَّ** دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول اسان کي به نبين سڳورن **عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** ۽ سيدُ الانبياء **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي هن پياري پياري سنت تي

عمل ڪرڻ جي لاءِ هر هفتي ”علاقائي دورو براءِ نيڪي جي دعوت“ ۾ شرڪت ڪرڻ جي ترغيب ڏياري ٿو. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** علاقائي دورو براءِ نيڪي جي دعوت جي برڪت سان مسجد ۾ نمازين جو تعداد وڌي ويندو آهي ۽ ائين به ٿيندو آهي جو علاقائي دورو براءِ نيڪي جي دعوت جي ذريعي سماج جا بگڙيل ماڻهو به دعوت اسلامي سان وابسته ٿي صلوة و سُنَّت تي عمل ڪرڻ وارا بڻجي ويندا آهن، انهي ڪري اسان کي به وقت ڪڍي انهي عظيم مدني ڪم ۾ حصو وٺڻ گهرجي. انهي جي باري ۾ هڪ مدني بهار ٻڌون ٿا:

نيت صاف منزل آسان

عاشقانِ رسول جو هڪ مدني قافلو ڪپڙونج (گجرات الهند) پهتو، ”**علاقائي دورو براءِ نيڪيءَ جي دعوت**“ جي دؤران هڪ شرابيءَ سان اوچتو ملاقات ٿي وئي، عاشقانِ رسول ان تي خوب **انفرادي ڪوشش** ڪئي، جڏهن ان سبز عمامي وارن جون شفقتون ۽ پيار ڏٺو ته هٿو هٿ انهن سان گڏ هلي پيو، عاشقانِ رسول جي صحبت جي برڪت سان گناهن کان توبه ڪيائين، ڏاڙهي مبارڪ وڌايائين، سبز عمامي جو تاج به مٿي تي سينگارجي ويس، مدني لباس جو به ذهن بڻجي ويس، ڇهن ڏينهن تائين مدني قافلي ۾ سفر جي سعادت حاصل ڪري سگهيو، وڌيڪ 92 ڏينهن جي لاءِ **مدني قافلي** ۾ سفر ڪرڻ جي نيت ڪيائين پر زادِ قافلا يعني سفر لاءِ پئسا ڪونه هيس. هڪ ڏينهن هڪ مائٽ سان ان جي ملاقات ٿي وئي ان جڏهن معاشري جي بدنام ۽ شرابي کي ڏاڙهي، سبز سبز عمامي ۽ مدني لباس ۾ ڏٺو ته ڏسندي

ئي حيران ٿي ويو، جڏهن ان کي ٻڌايائين ته هي سڀ مدني قافلي ۾ سفر ڪرڻ جي برڪت آهي ۽ **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** اسباب هجڻ جي صورت ۾ وڌيڪ 92 ڏينهن جي سفر جو پختو ارادو آهي. ان تي ان مائٽ چيس، ”پيسن جو فڪر نه ڪريو. 92 ڏينهن جي مدني قافلي ۾ سفر جو خرچ مون کان ونجو ۽ ان سان گڏ مان 92 ڏينهن تائين توهان جي گهر جو خرچ به پنهنجي ذمي ڪٿان ٿو. اهڙيءَ ريت اهو ديوانو 92 ڏينهن جي **مدني قافلي** جو مسافر بڻجي ويو. (فيضان بسم الله، ص 17)

ياَ خُدا! نڪلون ميڻ مدني قافلون ڪے ساتھ ڪاش!

سُنٽون کي تربيت ڪے واسطے پھر جلد تر!!

خُوب خدمت سُنٽون کي هم سد اڪرتے رهيں

مدني ماحول اے خدا، هم سے نه چھوٽے عُمر بھر

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! بيان کي ختم ڪندي سنٽ جي فضيلت ۽ ڪجهه سنٽون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نُبُوْت، مصطفيٰ جانِ رحمت **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو فرمان جنت نشان آهي: جنهن منهنجي سنٽ سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (1)

¹ مشڪاة الصايح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، 1/97، حديث: 175

سِينَه تَرِي سُنَّتِ كَا مَدِينَه بِنِي آتَا جَنَّتِ مِيں پڑوسِي مجھِي تَم اِپنَا بَنَانَا
 صَلُّوا عَلَيِ الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيِ مُحَمَّدٍ

”اِئْتِد“ جِي چَار اڪرن جِي نَسْبَت سان سَرْمُو لڳائڻ جا چار مَدَنِي گُل

پيش ڪيل هر مدني گل کي سنت رسول مقبول علي صاحبها الصلوة والسلام تي محمول نه فرمايو، ان ۾ سنتن کان علاوه بزرگان دين رحمهم الله تعالى کان منقول مدني گل به شامل آهن. جيستائين يقيني طور تي معلوم نه هجي، ڪنهن عمل کي ”سنت رسول“ نٿو چئي سگهجي.

(1) ”سنن ابن ماجه“ جي روايت ۾ آهي: ”تمام سرمن کان بهتر سَرْمُو ”اِئْتِد“ آهي جو اهو نظر کي روشن ڪري ۽ پلڪون وڌائي ٿو.“

(ابن ماجه، حديث 3497 ج 4 ص 115)

(2) پٿر جو سَرْمُو استعمال ڪرڻ ۾ حرج ناهي ۽ ڪارو سَرْمُو يا ڪجڙل زينت جي نيت سان مرد کي لڳائڻ مڪروه آهي ۽ زينت مقصد نه هجي ته ڪراهت ناهي. (عالمگيري ج 5 ص 359) (3) سَرْمُو سمهڻ وقت استعمال ڪرڻ سنڌ آهي. (مرآة المناجیح ج 6 ص 180) (4) سَرْمِي استعمال ڪرڻ جي ٽن منقول طريقن جو خلاصو پيش خدمت آهي: (1) ڪڏهن ٻنهي اکين ۾ ٿي ٿي سرائيون (2) ڪڏهن ساڄي اک ۾ ٿي ۽ کاٻي ۾ به، (3) ته ڪڏهن ٻنهي اکين ۾ به ۽ وري آخر ۾ هڪ سرائي کي سَرْمِي واري ڪري ان کي واري

واري سان ٻنهي اکين ۾ لڳايو. (شعب الايمان ج 5 ص 218-219) اهڙي طرح ڪرڻ سان **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** تنهي تي عمل ٿيندو رهندو.

منا منا اسلامي ڀائرو! تعظيم جا جيترا به ڪم هوندا هئا اسان جا پيارا آقا **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ساڄي پاسي کان شروع ڪندا هئا، تنهنڪري پهريان سرمو ساڄي اک ۾ پوءِ کاٻي اک ۾ پايو.

مختلف هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ **مكتبة المدينة** جا شايع ٿيل ٻه ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين اور آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو **دعوت اسلامي** جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر به آهي.

رهون هر دم مسافر ڪاش ”مَدَنِي قافلُون“ ڪا مين

ڪرم هو جائے مؤلا گر! عنایت یہ بڑی ہوگی

(وسائل بخشش، 393)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيب! **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد**

دَعْوَتِ اِسْلَامِي جِي هفتيوارِ سنتنِ پِري

اجتماعِ پڙهيا ويندڙ درودِ شريف

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الْحَبِيْبِ
الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيْمِ الْجَاهِ وَعَلَى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُودِ شريف کي پابندي سان گهٽ مان گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيندي وقت اهو به ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن،⁽¹⁾

(2) سمورا گناه معاف

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَ مَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى اٰلِهِ وَسَلِّمْ

حضرتِ سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص اهو دُرُودِ شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيٺڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽²⁾

1...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص151 ملخصاً

2...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رَحْمَتِ جَا سَتَرِ دَرَوَازَا

صَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو اهو دُرُودِ شَرِيفِ پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا ويندا آهن.⁽¹⁾

(4) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللّٰهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روایت آهي ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: انهي درود شريف کي پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تي نيڪيون لکندا آهن.⁽²⁾

(5) ڇهه لک دُرُودِ شَرِيفِنِ جَوْثَابِ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ

مَا فِي عِلْمِ اللّٰهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللّٰهِ

حضرت احمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْهَادِي کان بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُودِ شَرِيفِ کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک دُرُودِ شَرِيفِ پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽¹⁾

¹...القول البدیع،الباب الثانی،ص 277.

²...مجمع الزوائد،كتاب الادعية،باب فی كيفية الصلاة...الخ،254/10،حدیث:17305

(6) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حضور انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي ۽ صديق اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهي ڪري صحابه ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تعجب ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: اهو جڏهن مون تي ڏرود پاڪ پڙهندو آهي ته ائين پڙهندو آهي.⁽²⁾

صَلِّ اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدًا صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

1...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص149

2...القول البديع، الباب الاول، ص125